

Rusko musí přemýšlet o demonstračním jaderném útoku

- editor007 | 1. června 2024

RUSKO / SVĚT: Všechno se blíží bodu, kdy Spojené státy a několik spojeneckých zemí možná brzy povolí Kyjevu použít západní zbraně včetně raket dlouhého doletu na úder na cíle nacházející se, řekněme, v mezinárodně uznaných hranicích Ruska.

Jak nedávno informoval deník The New York Times, v Americe je pro to ministr zahraničních věcí Anthony Blinken, většina republikánů v Kongresu (včetně předsedy dolní komory parlamentu Michaela Johnsona) a mnozí členové zahraničněpolitického establišmentu včetně Victorie Nulandové, která nedávno odstoupila z funkce vysoké náměstkyně ministra zahraničních věcí. V Evropě – Polsko, pobaltské státy, největší německá opoziční strana CDU/CSU a některé osobnosti ze západoevropských států včetně šéfa ministerstva zahraničních věcí Davida Camerona. Nedávno s podobnou výzvou vystoupil i generální tajemník NATO Jens Stoltenberg, který by však taková prohlášení neučinil, kdyby se o této otázce již neuvažovalo na praktické úrovni a kdyby neměl výraznou podporu Washingtonu.

(Poznámka NR: Na dnešním pražském summitu NATO souhlasilo i Německo. Itálie a Maďarsko byli proti. Česká vláda s lokajským nadšením, podobně jako pobaltští trpaslíci je také pro. Všichni nás táhnou do jadeného konfliktu s Ruskem.)

Došlo již k tomu, že se o příslušné otázce diskutovalo na úrovni šéfů ministerstev obrany členských států EU. Pokud by se v této otázce přijalo pozitivní rozhodnutí, konflikt by se dostal na zásadně jinou úroveň, znamenalo by to smazání jedné z nejjasnějších „červených linií“, které existují od 24. února 2022, a přímý vstup Spojených států a NATO do války proti Rusku.

Údery by se totiž prováděly na základě souřadnic získaných západními zpravodajskými systémy; rozhodnutí o těchto úderech by přijímali západní vojenští důstojníci (médiu opakovaně přinesla příznání ukrajinských vojenských důstojníků, že každý případ použití raket Západu je předem koordinován západními vojenskými poradci); a dokonce tlačítko by pravděpodobně stiskli přímo západní vojenští důstojníci.

Ne náhodou německý kancléř Olaf Scholz argumentuje svou neochotou převést rakety Taurus na Ukrajinu tím, že by je musel obsluhovat německý, nikoli ukrajinský vojenský personál. Právě proto bylo upírání takového práva Kyjevu hlavní podmínkou poskytnutí vojenské pomoci a jednou z hlavních zásad zapojení Západu do konfliktu od samého začátku SVO. Existují přinejmenším dva důvody, proč Západ v současnosti diskutuje o opuštění této zásady.

Prvním a hlavním důvodem je stále těžší pozice OSU na bojišti, přičemž Západ během celého období SVO říkal, že výsledek konfliktu má existenční význam nejen pro Ukrajinu, ale i pro něj samotného, protože určí charakter nového světového řádu, jakož i úlohu a místo Západu v něm, a také Ruska a dalších mocenských center. Jinými slovy, samotný Západ přisoudil ukrajinskému konfliktu význam světové války, a proto porážka Kyjeva bude jeho vlastní strategickou porážkou, konečným kolapsem světového řádu, jehož centrem je Západ. V souladu s tím, čím horší je situace OSU na frontě, tím větší riziko eskalace je Západ ochoten podstoupit.

Druhým důvodem je neochota Ruska eskalovat vztahy se Západem vždy, když překročil tu či onu „červenou čáru“ a stále více se zapojoval do konfliktu (poskytoval Kyjevu tanky, letadla a nakonec i

rakety dlouhého doletu). Výsledkem bylo, jak se neustále zdůrazňuje v západních publikacích, že strach z eskalace, který byl na začátku SVO poměrně vysoký, se postupně zmenšoval.

Západ si tedy vytvořil názor, že náklady na porážku Kyjeva jsou mnohem vyšší než riziko přímé vojenské konfrontace s Ruskem v důsledku povolení použít západní zbraně k zásahu hluboko na jeho území. Hlasy těch, kteří tvrdí, že ani tentokrát Moskva nezpůsobí západním zemím přímé vojenské škody, jsou stále hlasitější.

Tato logika nutně vede ke třetí světové válce. A pokud se další zapojení Západu do konfliktu na Ukrajině nezastaví hned teď, plnohodnotná, „horká“ válka mezi Ruskem a NATO se stane nezbytnou. Navíc s ohledem na převahu USA a NATO v oblasti konvenčních zbraní se tato válka nutně přesune do jaderné roviny.

Za několik měsíců (nebo možná i týdnů) se stejná logika uplatní na umístění pravidelných západních jednotek na Ukrajině a na zahájení sestřelování ruských raket nad ní ze zemí NATO.

Kyjevský režim v poslední době tyto návrhy předkládá stále naléhavější. Kromě toho kyjevský režim za poslední více než dva roky již opakovaně podnikl útoky bezpilotními letadly na infrastrukturu ruských strategických jaderných sil. Nyní si představte, že údery na ruská strategická letecká letiště a/nebo ruské radary, které jsou součástí systému varování před raketami, budou uskutečněny západními raketami na základě souřadnic přijatých západními satelity a západní vojenský personál bude pravděpodobně mačkat odpalovací tlačítka.

Dokonce i podle současné ruské jaderné doktríny (určitě „mírové“ doktríny, která potřebuje zpřísnění), konkrétně podle Základů státní politiky Ruska v oblasti jaderného odstrašování do roku 2020, jsou takové údery oficiálním důvodem pro použití jaderných zbraní

Existuje jen jeden způsob, jak zabránit takovému katastrofickému vývoji událostí: prudké posílení ruské politiky odstrašování a zastrašování.

Možnost „zmrazení“ vojenských akcí na současné demarkační linii bez jakýchkoli politických podmínek pro Kyjev a modalit jeho bezpečnostních vztahů se Západem je naprosto nepřijatelná.

Některé politické síly na Západě se v současnosti stále více zasazují za tento postup a v případě odmítnutí hrozí eskalací. Tato možnost je však pro Rusko kategoricky nevýhodná, protože znamená ještě větší militarizaci zbývající Ukrajiny a její ještě větší integraci se Západem ve vojenské oblasti, tj. vznik ještě větší hrozby na hranicích Ruska.

Namísto toho stojí za to v první řadě říci USA a NATO zhruba to, co už Moskva řekla Londýnu po slovech Davida Camerona o právu Ukrajiny zasáhnout kdekoli britskými raketami Storm Shadow. A sice, že v případě úderů svými zbraněmi na „staré“ ruské území si Moskva vyhrazuje právo zasáhnout jakékoli objekty dotčených zemí včetně Spojených států kdekoli na světě. Po celém světě se nachází mnoho amerických vojenských základen.

Za druhé, je důležité oficiálně prohlásit, že v případě, že v reakci na takové ruské údery USA/NATO podniknou nejaderný úder na ruské území, Moskva může na oplátku použít jaderné zbraně – v plném souladu se „Základy státní politiky Ruska v oblasti jaderného odstrašování“.

Za třetí, protože hovoříme o možných úderech nejen na britská, ale i na americká zařízení (a o možné vojenské odpovědi přímo ze strany Spojených států), je žádoucí, aby se kromě současných cvičení pro použití taktických jaderných zbraní uskutečnila i cvičení pro použití strategických jaderných sil.

A konečně, za čtvrté, k potvrzení vážnosti ruských záměrů a k přesvědčení protivníků o připravenosti Moskvy eskalovat, stojí za to zvážit demonstrační (tj. nebojový) jaderný výbuch. Politický a psychologický efekt jaderného hříbu, který budou v přímém přenosu vysílat všechny televizní kanály světa, snad západním politikům vrátí to, co po roce 1945 zabránilo válkám mezi velmocemi a co nyní většinou ztratili – strach z jaderné války.

AUTOR: Dmitrij Suslov

[ZDROJ](#)